

СПОВІДЬ САМОМУ СОБІ

Тамара БОЛЬШАКОВА,
завідуюча відділом обслуговування
Чернігівської районної бібліотеки.

Сергій Харчук. Знайоме вам це прізвище? Пам'ятаєте його вірш у випусках поетичного альманаху «Полинова колиска» і в збірці «Над Чернігівкою небо голубе»?

Писати Сергій почав у прекрасну пору юності, коли душа прагла дерзаних, шуканих і злетів. Спостережливий і проникливий, маючи чутливу душу – він і у віршах такий. Судіть самі:

***Мені незручно дивитись
Ув очі іншій людині
Тоді виникає відчуття,
Що я підслуховую сповідь,
Призначену не мені,
Тоді виникає відчуття,
Що хтось підслуховує***

сповідь –

Мою самому собі.

Твої неспішні кроки

***Проходять через роки
Не зупиняйся, доки
Над головою неба синь.
Ти підіймаєш листя –
Навкруг вечірнє місто
Тобі вдяга намисто.
Моє майбутнє не покинє.***

Саме ці світлі, огорнуті доброю печаллю вірші відібрала редакція поважного культурно-освітнього журналу «Українська культура» для публікації в 7-8 номері за цей рік. Вірші і коротенька інформація про автора: закінчив фізичний факультет Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Живе і працює в Києві. Пише, коли виникає внутрішня потреба.

Небагато, але як нам, чернігівцям, приємно, що нашого сільського хлопця з далекої степової Чернігівки друкують у всеукраїнському журналі, і читатиме його вся Україна!

Щиро радіємо за успіхи нашого земляка, щастя тобі, Сергію!